

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/804/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114202056
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1114202056.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: L. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. 6, Q., proti odporcovi: BYTOKOMPLET, s.r.o., so sídlom Kamenárska 18, Bratislava, IČO: 35 698 845, zastúpenému JUDr. Rudolfom Mičietom, advokátom so sídlom Medzilaborecká 21, Bratislava, o návrhu navrhovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o určenie neplatnosti vyúčtovania nákladov za rok 2012 vo výške nedoplatku v sume 291,10 eur, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 16.10.2014, č.k. 4C/18/2014-56, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 16.10.2014, č.k. 4C/18/2014-56 m e n í tak, že navrhovateľovi sa p r i z n á v a oslobodenie od súdneho poplatku za návrh na začatie konania nad sumu prevyšujúcu čiastku 40,- eur.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ má pravidelný mesačný príjem, ktorý po odpočítaní nevyhnutných výdavkov predstavuje sumu 398,50 eur, teda navrhovateľ nie je v takej nepriaznivej finančnej situácii, ktorá by mu nedovoľovala zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania, ktorý v danom prípade predstavuje sumu 99,50 eur (položka 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov), prípadne i ďalšie súdne poplatky. Súd vzal do úvahy hlavne tú skutočnosť, že navrhovateľove výdavky neprevyšujú jeho príjmy, vlastní nehnuteľnosti, nemá žiadne vyživovacie povinnosti, a nie je ho možné považovať za sociálne slabú a odkázanú osobu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietol, že nie je pravda, že jeho výdavky predstavujú len sumu 121,50 eur. Dáva si prať posteľné prádlo, košele, pravidelne si platí holiča (čo v tlačive, ktoré vypíňal, nebolo uvedené), kupuje si ovocie a všetky potraviny, lebo si sám varí z dôvodu, že má žalúdočné vredy. Preto sa ani nemôže stravovať v závodnej kuchyni. Preto žiada, aby bol oslobodený od platenia súdneho poplatku.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

V preskúmvanej veci treba vychádzať z ust. § 138 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pre posúdenie dôvodnosti žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov sú rozhodujúce majetkové pomery účastníka, výška súdneho poplatku a povaha spoplatňovaného úkonu, ako aj posúdenie svojvoľnosti alebo zrejmej bezúspešnosti uplatňovania alebo bránenia práva.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd prihliadal pri rozhodovaní o oslobodení od súdneho poplatku v podstate iba na výšku súdneho poplatku, čo je však nepostačujúce. Hoci z návrhu navrhovateľa a z vyplneného "Tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov" vyplývalo, že navrhovateľ je starobným dôchodcom a vdovcom, ktorý poberá starobný dôchodok vo výške 410,- eur mesačne a vdovský dôchodok vo výške 110,- eur mesačne; je vlastníkom bytu v podiele 1/2 na Q. a garáže z r. 1960; nevlastní motorové vozidlo, ani žiadne hnutelné veci v hodnote nad 750,- eur; nemá úspory a vklady v peňažných ústavoch, súd pri svojom rozhodovaní vychádzal len z toho, že mesačné výdavky navrhovateľa predstavujú 121,50 eur (výdavky súvisiace s bývaním a na lieky). Súd vôbec nezohľadnil, že navrhovateľ musí mať zjavne aj výdavky spojené so svojim stravovaním a hygienou, hoci tieto bližšie nekonkretizoval sumou, ktorú mesačne na ne musí vynaložiť. Z tlačiva však vyplýva, že nemá žiadne úspory.

Podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc zo znalosti cien už len základných potravín, drogérie a cien služieb (čo súd prvého stupňa vôbec nezohľadnil), možno konštatovať, že sa navrhovateľ ako 89 ročný starobný dôchodca skutočne nachádza v pre neho ťaživej finančnej situácii. Keďže bez vykonania ďalšieho dokazovania nie je možné konštatovať, že by v danom prípade išlo o zrejme bezúspešné uplatnenie práva, má odvolací súd za to, že odvolaniu navrhovateľa je v tomto štádiu konania potrebné aspoň čiastočne vyhovieť, a to vzhľadom na zákonný účel ustanovenia § 138 ods. 1 O.s.p., ktorým je zabezpečenie možnosti riadneho uplatňovania alebo bránenia práva účastníkovi konania, ktorého majetkové a sociálne pomery mu neumožňujú splniť si zákonnú povinnosť v podobe uhrádzania súdnych poplatkov v konaní. Odvolací súd má za to, že nepriznaním aspoň čiastočného oslobodenia navrhovateľovi od platenia súdneho poplatku za jeho návrh na začatie konania, by došlo k porušeniu základného ústavného práva na súdnu ochranu zakotveného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil a navrhovateľovi priznal čiastočné oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podaný návrh na začatie konania. Navrhovateľ je tak povinný zaplatiť za svoj návrh na začatie konania súdny poplatok vo výške 40,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.